

CHARIZMA

TOTO ČÍSLO VÁM PRINÁŠA

Nevypočutá modlitba	1 - 2
Znovu Mária Landi Pár myšlienok	2 - 4 4 - 5
Ako ja vidím začiatok Obnovy na Slovensku	6
Krst Duchom Svätým Spoločná modlitba	7-8 8
Otázky a odpovede dnes s P. Eliasom Vellom	9
Svedectvá	10
Informácie Chariknižnica	11 - 12 12

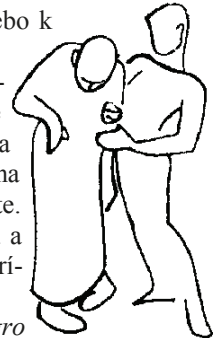
Dávid a Goliáš

Všetci veľmi dobré poznáme tento biblický príbeh z prvej knihy Samuelovej. Neraz sme ho už počuli alebo aj čítali. Ale už menej si uvedomujeme, aký rozdielny pohľad na Goliáša mali izraelské vojsko na čele s kráľom Šaulom a aký Dávid. Samotný kráľ i všetci jeho vojaci boli pri pohľade na Goliáša naplnení strachom. Boli presvedčení, že Goliáš je neporaziteľný.

A čo Dávid - obyčajný pastier? Naša pozornosť sa v porovnaní s Goliášom v tomto príbehu sústreďuje na jeho výzbroj. Ale to dôležité nie je v praku a kameňoch. Dôležité je to, čo Dávid vyslovil: „Ty ideš proti mne s mečom, kopijou a oštepom, ja však idem proti tebe v mene Pána zástupov, Boha izraelských šikov“ (1Sam 17,45). Dávid dôveruje Bohu, jeho zbraňou je Boh.

Aj ty dnes stojíš vo svojom živote pred takýmto obrom - Goliášom? Prehľadávaš ťa nejaký problém? Máš pocit, že je tvoja situácia neriešiteľná? Je to tvoj manžel, deti, rodičia, finančné záležitosti, závislosť, nezamestnanosť ...? Ku komu máš bližšie - k izraelskému vojsku alebo k Dávidovi?

Nedokážeš čeliť obrom vo svojom živote, pokiaľ nebudeš pozeráť na Božiu slávu a moc. Ak tvoj pohľad bude upriamený len na Goliáša, budeš ochromený strachom a úzkosťou. Zdvihni svoj zrak - zrak srdca - a upriam ho na Boha. Spomeň si, ako a čo už Boh vykonal v tvojom živote. Nevieš si na nič spomenúť? Nevadí. Zober do rúk Bibliu a hľadaj. Ak by si nič nevedel nájsť, tak čítaj práve tento príbeh a odovzdaj svoj strach a úzkosť Bohu.

Imrich Degro

Nevypočutá modlitba

Snáď pre každého je **najväčšou motiváciou k modlitbe práve modlitba, ktorá bola vypočutá**; prosba, ktorú Boh splnil. Platí to aj o mne. Napríklad, keď sa v modlitbe pripravujem na homíliu alebo katechézu a Boh mi dá pochopiť svoje Slovo, vnukne myšlienku, či vhodný príklad, mám chuť sa modliť aj nabudúce. Alebo, keď sa modlím za niekoho, jeho problémy a trápenia, a vidím, ako Boh koná v jeho živote, mám chuť sa modliť za ďalších bratov a sestry.

Alebo, keď prosím o svetlo pre nejaké rozhod-

nutie a následne vnímam Božie vedenie, a ak ešte k tomu aj spätne vidím, že to bolo to najlepšie, čo som mohol urobiť, tak mám chuť sa modliť znova.

Ale niekedy tomu tak nie je. Boh mlčí, neodpovedá. Vtedy je to veľmi ťažké. Vtedy strácam chuť sa modliť. Vtedy ma prenikajú myšlienky, že Boh na mňa zabudol, že má nemá rád, že nie som dosť dobrý, cítim sa previnilo, a pod.. Ale toto nie je Božie, to je práca nášho nepriateľa. Nesmieme naletieť na jeho triky, podľahnúť mu.

Áno, je pravda, že **Boh nemusí vždy vypočuť našu modlitbu**. Dôvody, prečo je tomu tak, môžu byť rôzne. No predovšetkým to bude **nejaká prekážka v našom živote**. Preto, ak naša modlitba nie je vypočutá, je potrebné prekontrolovať všetky možné prekážky. Ale ak má-

me celý zoznam nevypočutých modlitieb, mali by sme venovať pozornosť práve spomínanej prekážke, teda nejakému problému v našom živote. Problému, ktorý blokuje našu modlitbu.

Naša zvyčajná reakcia na nevypočutú modlitbu je obviňovanie Boha alebo nanajvýš sme ochotní pripustiť, že máme malú vieru. Je ľahšie obviňovať Boha, ako si nastaviť zrkadlo a povedať: „Možno je problém vo mne a nie v Bohu či mojej viere“.

Najčastejšou **príčinou nevypočutej modlitby je to, že sa nemodlíme**. Aj prví kresťania mali s tým problém a preto im apoštol Jakub hovorí: „Nič nemáte, lebo neprosíte“ (Jak 4,2). Napríklad urobíme rozhodnutie, že sa budeme za niečo alebo niekoho modliť. Možno si to aj zapíšeme alebo niekomu o tom povieme. Ale aj keď čas od času na to myslíme, tak predsa sa nemodlíme za to skoro nikdy. A na takúto modlitbu Boh neodpovedá, lebo sa

modlíme bez cieľa, bez odhodlania a očakávania.

Druhou príčinou nevypočutej modlitby môže byť **nevyznaný osobný hriech**. Prorok Izaiáš nás na to upozorňuje: „Ale vaše hriechy sú priehradou medzi vami a vašim Bohom a vaše viny zakryli jeho tvár pred vami, že nepočuje“ (Iz 59,2).

O aké hriechy ide? Predovšetkým o **podvádzanie Boha a bližných**.

Prorok

Malachiáš na-

pomína Izrael týmito slovami: „Ale vy sa pýtate: „Akože opovrhujeme tvojím menom?“ Tak, že prinášate na môj oltár poškrvnený chlieb. A spytujete sa: „Čím sme sa poškrvnili?“ Keď hovoríte: „Pánov stôl možno podceňiť.“ Keď prinášate slepé na obeť, to nie je zlo? A keď prinášate chromé a choré, to nie je zlo?“ (Mal 1,6-8). Aj napriek jasnému príkazu prinášať na oltár a obetovať len to najlepšie z úrody a zo zvierat, predsa niektorí Izraelití nosili svoje najlepšie zvieratá na trh, aby mohli dobre zarobiť.

A znova o pár riadkov ďalej Malachiáš upozorňuje Izrael: „Priblížim sa k vám na súd a budem rýchlym svedkom proti čarodejom, cudzoložníkom, krivoprisažníkom a tým, čo znásilňujú nádenníkov, vdovy a siroty, pokorujú cudzinca ...“ (Mal 3,5). Okrem toho, že židovskí predáci podvádzali Boha, podvádzali aj chudobných.

Dávali im nízku mzdu, využívali vdovy, s cudzincami jednali nespravodlivo a pod. Na druhej strane zase muži podvádzali svoje manželky: „Pokrývate Pánov oltár slzami, plačom a vzdychaním, takže sa viac neobracia k obete a neprijíma zavďačenie z vašich rúk. A spytujete sa: „Prečo?“ - Preto, že Pán je svedkom medzi tebou a medzi manželkou tvojej mladosti, ktorej si sa spreneveril, hoci je ona tvoja spoločnica a zmluvná manželka“ (Mal 2,13-14).

Boh od nás očakáva, že budeme zachovávať pevné a osobné vzťahy. Očakáva, že budeme na seba navzájom myslieť a preukazovať si lásku a rovnako udržiavať svoj vzťah aj k nemu. „Oznámili ti, človeče, čo je dobré a čo žiada Pán od teba: iba

zachovávať právo, milovať milosrdenstvo a pokorne chodiť so svojim Bohom“ (Mich 6,8). Ak odmietneme takto konať, nemôžeme očakávať, že Boh vypočuje našu modlitbu.

Treťou príčinou je **nevyriešený konflikt v medziľudských vzťahoch**. Evanjelista Matúš nás upozorňuje: „Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a choď sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar“ (Mt 5,23-24).

Apoštol Peter rozvíja ďalej túto myšlienku: „Rovnako aj vy, muži, žite s nimi (manželkami) vo vedomí, že sú slabšou ženskou nádobou a preukazujte im úctu ako spoludedičkám milosti života, aby vám nič neprekážalo v modlitbách“ (1Pt 3,7). Ak sme v konflikte s niektorým členom rodiny, kolegom, susedom či priateľom, Boh od nás očakáva najprv nápravu tohto vzťahu.

Sebeckto je ďalšou príčinou, prečo je naša modlitba nevypočutá. „Prosíte, a nedostávate, lebo zle prosíte; chcete to využiť na svoje náruživosti“ (Jak 4,3). Ak skúmame motívy našich prosieb, musíme si priznať, že často zamieňame svoje želania za potreby, výhody pre seba za oprávnené žiadosti. Mýlime si

spravodlivosť s milosťou a získavanie privilégií s

prispôbovaním sa Kristovi.

Poslednou príčinou nevypočutej modlitby môže byť **postoj ľahostajnosti či nezájmu**. V knihe Prísloví čítame: „Kto si ucho zapcháva, keď sa bedár krikom (ozýva), bude (raz) volať tiež, ale vyslyšaný nebude“ (Prisl 21,13). Boh rád pomáha ľuďom, ktorí sú jeho verným obrazom vo svete. A k Božím vlastnostiam vždy patril záujem o chudobných a súcit s biednymi.

Sú naše modlitby a prosby nevypočuté? Často sme to práve my, ktorí stojíme v ceste Bohu. My sme tou prekážkou. Ale ak si budeme ochotní nastaviť zrkadlo a objavené prekážky odstrániť, bude mať Boh voľnú cestu a vypočuje naše modlitby.

Imrich Degro

Ponúkame Vám druhú prednášku Maria Landiho, ktorá odznela na Celoslovenskom stretnutí vedúcich spoločenstiev ChO v Žiline 22. 9. 2005

Slávenie vešpier s pápežom

Ako sa pozerat' v súčasnosti na charizmatickú obnovu? Pri odpovedi si pomôžeme slovami osobnosti, ktorá bola jednou z najcharizmatickejších postáv našej doby. Bol to pápež Ján Pavol II. Nevieť, či viete, že mal dar exorcizmu, že sa modlieval za chorých, z ktorých sa niektorí aj uzdravili. Charizmatická obnova v Taliansku mala mimoriadnu milosť, lebo jej Svätý Otec adresoval asi štyri listy.

V roku 2004

sme zažili jedno veľké prekvapenie. Tým deň pred Turícamí nám zatelefonoval sekretár

Svätého Otca a pozval nás na liturgické slávenie vešpier v Ríme. V tom čase bol už veľmi chorý, ťažko sa mu rozprávalo a celé dni trávil len v kresle. Napriek veľkej slabosti sme v ten deň boli svedkami mimoriadnej moci Ducha Svätého. Na stretnutie, ktoré sa konalo na Námestí sv. Petra, prišlo asi 25.000 ľudí. Ešte pred modlitbou liturgie hodín sme boli požiadaní, aby sme sa postarali o charizmatické slávenie liturgie. Na Námestí sv. Petra vtedy spievalo v charizmatickom duchu 25.000 ľudí, a to v prítomnosti celej rímskej kúrie, všetkých kardinálov a biskupov, ktorí sa v tom čase zdržiavali v Ríme. Podobne ako pred dvetisíc rokmi, si aj oni kládli otázku: „Vari sú túto opití?“ Ale na naše prekvapenie, aj počas modlitby v jazykoch, bolo cítiť veľkú úctu a veľký obdiv k dvadsiatim piatim tisícom, ktorí sa modlili ako charizmatici. A potom sme sa, samozrejme, všetci pridali k pápežovej liturgickej modlitbe. Myslím, že to bol jeden z najväčších darov, ktoré

Prečo Boh nevypočuje vždy našu modlitbu?

Si ochotný nastaviť sebe samému zrkadlo?

mohol dať pápež Obnove nielen v Taliansku, ale na celom svete ešte predtým, ako ho nebeský Otec povolal do večnosti.

Dar pre Cirkev

V marci 2002, pri príležitosti 30. výročia charizmatickej obnovy v Taliansku, napísal pápež vlastnoručne list, z ktorého citujem: „*Chcem sa poďakovať vašim zodpovedným za to, že sa Obnova vyznačuje takou úzkou spoluprácou*

s cirkvou. Za to vzdávam vďaka Pánovi, ktorý obohacuje Cirkev mnohými duchovnými darmi. Áno, Obnovu v Duchu možno považovať za mimoriadny dar Boha Cirkvi v našej dobe. Zrodená z Cirkvi a pre Cirkev, sa vaše hnutie stáva miestom stretnutia s Ježišom vo svetle evanjelia, vo vernosti osobnej a spoločnej modlitbe, vo vernom počúvaní Božieho slova, v životodarnom objavovaní sviatostí, ale aj v odvaha uprosť sa a učiť milovať ľudí modlitbou chvál. Je to forma modlitby, v ktorej uznávame, že Boh je Boh. Chválimo ho pre neho samého, vzdávame mu chválu za to, čo je. V našich časoch, v ktorých chýba nádej, sa učte milovať Ducha Svätého a snažte sa o to, aby sa začala formovať kultúra Turíc, ktorá jediná dokáže obohatiť civilizáciu láskou a spoločenstvom medzi národmi. Neúnavne a vytrvalo sa modlite: Príď, Duchu Svätý, príď!“

Sú to krásne slová. Môžeme povedať, že Svätý Otec Ján Pavol II. bol charizmatikom. Zatlieskajme mu, určite nás bude v nebi počuť!

Obnova nemá zakladateľa, ale má pápeža, ktorý nás miloval a ktorý dovolil, aby Obnova rástla a aby ju biskupi prijali.

Keď Pávol VI. v r. 1975 prijal prvých zodpovedných Obnovy na svetovej úrovni, povedal jednu zásadnú vetu: „*Charizmatická obnova je šancou je Cirkev, je to príležitosť pre Ducha Svätého. Cha-*

rizmatická obnova má otvoriť ústa, ktoré sa zatvorili pred chválou.“

Novosť

Uvedené definície nevysvetľujú podrobne, čo je charizmatická obnova, ale pomáhajú nám pochopiť dôležitosť Obnovy vo svete. Obnova nikdy nebude mať presnú definíciu a kto by chcel vyčítať jej definíciu z nejakej knihy, možno bude sklamaný, lebo obnova sa nedefinuje, ale sa žije. Obnova znamená žiť v Duchu a život v Duchu je ťažké definovať, lebo sa vyznačuje ustavičnou novosťou.

V Božom slove čítame: „*Hľa, všetko robím nové!*“ (Zjv 21,5). Obnova v Duchu nikdy nebude rovnaká. Ak Obnova bude prežívať svoje povolanie v učenívosti Ducha Svätého, bude vždy nová, lebo Duch všetko obnovuje. Možno budeme robiť to isté, ale budeme to robiť novým spôsobom. Preto Obnova nie je metódou, ani technikou, ani sériou katechéz. Z určitého hľadiska nie je ani novou, originálnou spiritualitou, lebo ak hovoríme o spiritualite, je to spiritualita prvých kresťanských spoločenstiev, ktoré žili v učenívosti Ducha Svätého. A táto duchovnosť nie je nová, má za sebou už dvetisíc rokov života.

Krása Obnovy spočíva v tom, že práve dnes prežívame túto novosť Ducha a pokiaľ ide o vás, prežívate ju v tejto požehnannej krajine. Toto je krása Obnovy. Z tohto dôvodu sa charizmatické spoločenstvá a komunity môžu

podobáť, ale nie sú rovnaké. Každá skupina je iná, každá má svoje vlastné, vnútorné povolanie, lebo každá žije v inom prostredí. Preto nie je dobré porovnávať jednu skupinou s druhou, prípadne

hovoríť, že skupina, ktorá žije na druhom konci mesta, je krajšia ako tá, ktorá žije v strede mesta, alebo že americké skupiny sú lepšie ako francúzske, alebo že Obnova v Južnej Amerike je kvalitnejšia ako Obnova v Anglicku.

Tá pravá obnova je v tvojej skupine. Nehľadaj ju inde. Obnova je však opravdivá vtedy, ak sa dá

viest' Duchom Svätým, ak sa ju každý v skupine snaží prežívať v moci Ducha Svätého.

Dar bratov a sestier

Každý z nás je darom. Svätý Otec nám totiž povedal, že Obnova v Duchu je špeciálnym darom pre Cirkev našich čias. Nehľadajte inde to, čo už máte doma! Keďže každý z nás je darom, mali by sme ďakovať Bohu za dar bratov. A urobíme to aj teraz a tu. Každý z vás má Boží dar pri sebe. Tak to teda povedzte svojim bratom a sestram, ktorí sú okolo vás: „*Si pre mňa darom, Márijo; si pre mňa darom, Mária!*“

Teraz sa cítite dobre aj preto, že pochádzate z rôznych skupín. A mať pri sebe zodpovedného človeka z inej skupiny je dobré, ak medzi vami nie je rivalita, ak sa neporovnávate, ktorá skupina je lepšia, alebo horšia. Ak sú všetky skupiny darom, aj v prípade, žeby nejaká skupina bola krajšia, bola by pre mňa darom a prameňom radosti, lebo sa pozerám aj na krásu tej skupiny ako na dar.

Darom sú pre nás aj bratia a sestry, ktorí pochádzajú z vašej skupiny. Dúfam, že tu to neplatí, ale stáva sa, že pre niektorého zodpovedného nie sú jeho bratia a sestry darom, ale problémom. Dúfam, že u vás bratia nie sú problémom! Sú bratia a sestry darom alebo problémom? V akej miere sú problémom,

Krása Obnovy spočíva v prežívaní novosti Ducha Svätého

v takej miere sú aj darom. – Zopakujem to ešte raz: Ak vaši bratia a sestry sú v skupine prob-

lémom, sú zároveň aj darom. Nieкто možno namietne a povie, že to tak celkom nie je.

Kto z vás sa chce stať svätým? Zdvihnite ruky! Svätosť nie je v tom, že sa modlíme 24 hodín, hoci svätosť spočíva aj v modlitbe. Svätosť nie je v tom, že chodíme každý deň na omšu, ani v tom, že sa modlíme desať ružencov denne, ale spočíva aj v tom. Svätosť je dodržiavanie príkazu, ktorý nám zanechal Ježiš: Miluj svojho bližného ako seba! Naše modlitby, naše eucharistické slávenia, naše ružence slúžia na to, aby sme milovali. Cieľ je rovnaký. Ak je pre nás brat alebo sestra problémom, dáva nám zároveň aj príležitosť, aby sme ho milovali. Lebo Ježiš hovorí: Je ľahké milovať tých,

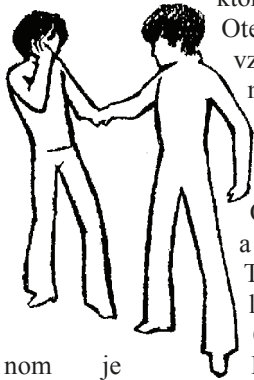

ktorí vás milujú, je ľahké milovať priateľov. Ja vám však hovorím: Milujte svojich nepriateľov! - A nepriateľ je ten, ktorý nám spôsobuje ťažkosti, ktorý nám spôsobuje problémy. Nehľadajte vo svojej skupine iba priateľov. Možno bez toho, aby ste si to všimli, tí, ktorí vám spôsobujú najviac ťažkostí, sú práve tí, ktorí sedia pri vás počas modlitieb. Ale Pán chce, aby ste ich milovali, a ak ich budete milovať, budete svätí! Teraz už chápete: čím je viac problémov, tým viac sme povolani milovať.

Duch Svätý nám dáva skúsenosť spoločenstva s Bohom i navzájom.

Duch Svätý je spoločenstvom

Duch Svätý je duchom jednoty. Čo vlastne robí Duch Svätý v Otcovi a Synovi? Stará sa o to, aby láska, ktorú má v sebe Otec, bola odovzdaná Božiemu Synovi, Ježišovi Kristovi. Syn prijíma Otcovu lásku a opätuje ju. Tento vzťah lásky medzi Otcom a Synom je Duch Svätý.

Duch Svätý je vzájomná láska, ktorá je medzi Otcem a Synom od večnosti. Otec je iný ako Syn a vyjadruje svoje otcovstvo od večnosti. Jeho osoba sa nedá stotožniť s osobou Syna. Aj Syn je Synom, lebo je od večnosti splodený od Otca. Jeho osobu si takisto nemožno stotožniť s osobou Otca. Tieto dve osoby sú rozdielne, ale žijú v dokonalom spoločenstve, pričom ostávajú tým, čím sú. A spoločenstvo medzi nimi, spoločenstvo medzi Bohom Otcem a Bohom Synom je Duch Svätý. Niekedy sa hovorí, že Duch Svätý vytvára medzi nimi spoločenstvo. Nie, Duch Svätý sám je spoločenstvom, láskou medzi Otcem a Synom. To je Najsvätejšia Trojica.

Záleží nám na tom, aby sme aj my prežívali podobné spoločenstvo. Zaujíma nás nekonečná láska, ktorá však neostáva uzavretá medzi Otcem a Synom, ale vylieva sa na každého jedného z nás. V krste dostávame prvé vylíatie Ducha. Keď dostávame Ducha Svätého v krste, dostá-

vame aj lásku, ktorou Otec miluje Syna v Duchu Svätom. Slová, ktoré vyslovil nebeský Otec pri krste Ježiša Krista: „*Toto je môj milovaný syn!*“, sa nevzťahujú iba na Ježiša, ale na každého z nás. Každý z nás môže povedať, že sa v krste stal milovaným Božím dieťaťom.

Záleží nám na tom, aby sme aj my mali účasť na živote Najsvätejšej Trojice. Záleží nám na takejto trojičnej láske. Nejde nám natoľko o to, ako to funguje teoreticky, to nikdy nepochopíme, ale máme záujem skúsiť tento trojičný vzťah. Zakúsiť Trojicu značí zakúsiť hlboké spoločenstvo s Bohom. A kto je spoločenstvom v Bohu? Spoločenstvom v Bohu je Duch Svätý.

Zázitok s Duchom Svätým je zázitok lásky. Prijali ste krst v Duchu? Keby som sa každého z vás spýtal, čo sa stalo v ten deň, v tej chvíli, dostal by som 150 rozličných odpovedí. Často však nie sme schopní vysvetliť krst v Duchu. Ale jednu vec by ste mi všetci povedali: Pochopil som, že ma Boh miluje, mal som zázitok z Božej lásky. Boh nie je ďaleko odo mňa, zistil som, že ma miluje v Duchu Svätom. – Súhlasíte s tým? Je to pravda?

Preložila Alžbeta Šuplatová

Bez smiechu sa nedá žiť

Smiech je zdravý. Potrebuješ ho. Humor je zdravý. Myslíš však na túto stránku svojho zdravia dostatočne často? Starosti ti spôsobujú na srdci vrásky a potom sa čoskoro objavajú aj na tvojej tvári ... Smiech je tá najlepšia kozmetika pre zovňajšok a najlepší liek pre vnútrajšok ...

Humor ti dodáva cit pre veci. Cit pre mieru ich dôležitosti. Smiech a humor sa prejavujú nielen na tvojom zdraví, ale aj v tvojom okolí. Smiech a humor odľahčujú. Znižujú napätie a osušujú slzy. Oslobodzujú od stiesňujúcej vážnosti ťaživých problémov, od dusivého vzduchu všedného dňa.

Phil Brosmans

John Wimber Pár myšlienok ...

Čo je život v obeti?

Vyhliadka pre budúceho kráľa Izraela vyzerala smutne. Dávid uprchoľ pred Kráľom Saulom a zahrabal sa v jaskyni s rôznorodým mužstvom žoldnierov a nespokojencov. Opovrhovaní Filištínci mali pod kontrolou Betlehem, jeho rodné mesto. Vo chvíli nostalgie zmiešanej s pocitom smádu Dávid povedal: „*Kto mi donesie vody na napitie z cisterny, ktorá je v Betleheme pri bráne?*“ Nato sa traja hrdinovia prebili cez tábor filištíncov, načreli vody z cisterny, ktorá je v Betleheme pri bráne, doniesli ju a dali Dávidovi. Odvážny skutok!

Ale Dávid ju odmietol vypiť. Podľa Dávida len Boh bol hoden takej obeti, preto vylial vodu pred Pána. „*Nech ma Pán chráni urobiť to*“ – povedal – „*je to krv mužov, ktorí išli s nasadením svojich životov*“ (2 Sam 23,17).

Biblia má veľa čo povedať o živote v obeti, tak ako sa týka teba a mňa. Obeť stojí pri najhlbšom jadre Božej povahy: z lásky k nám Otec obetoval svojho jediného Syna; z poslušnosti svojmu Otcovi Syn zaprel seba samého a dal svoj život pre naše povýšenie; Duch Svätý odvracia pozornosť od seba a oslavuje Otca a Syna v nás.

Ježiš povedal učeníkom: „*Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma*“ (Mt 16,24). Potom povedal: „*kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho*“ (16,25). Pavol, opakujúc Kristove slová, hovorí: „*Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, Bohu milú obeť*“ (Rim 12,1). Naše celé životy sú myslené ako obeť Pánovi.

Vieš, čo je Perla veľkej ceny?

Po prvýkrát som sa stretol s princípom kresťanskej obeti v Biblickom štúdiu Gunnera Payna, predtým, ako som sa stal kresťanom. Môžem stále spomínať na noc, keď som prvýkrát počul podobnosť o perle. Moja manželka Carol a Gunner hovorili dookola o nejakej spornej otázke a ja som tam sedel unudený, nevenujúc im skutočnú pozornosť. Potom Gunner čítal pasáž o

perle v Matúšovom evanjeliu a vysvetľoval, ako to súvisí s našou potrebou byť ochotní k obeti všetkého v našich životoch pre kráľovstvo: „Nebeské kráľovstvo sa podobá kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly. Keď nájde veľmi cennú perlu, ide, predá všetko, čo má, a kúpi ju“ (Mt 13,45-46).

To vzbudilo moju pozornosť.

„Počkaj chvíľu!“ – prerušil som ho. „Ty vravíš, že stať sa kresťanom by mohlo pre niekoho znamenať vzdať sa všetkého, čo má?“

„Dobre teda, čo si myslíš, že ten text mieni?“ - odpovedal Gunner.

„Nie som si istý“ - povedal som. „Znie to, ako by to mohlo byť myslené tak. Ale...“ - zabralo mi to chvíľu, kým som uvažoval - „Dobre teda, poznám chlapíka, ktorý je hudobník. Nevie nič urobiť, ale hrá hudbu. Myslím, že ten chlapík nevie zaviazať uzol na vlastnej šnúrke od topánok. Vravíš, že by mohol zanechať okamžite svoju kariéru a stať sa kresťanom? Ako by mohol potom existovať?“

„Tvoj priateľ má zrejme prácu, ktorá je preňho všetkým,“ - povedal Gunner - vediac samozrejme, že v skutočnosti hovoríme o mne. „Avšak, podľa môjho názoru, má byť pripravený zanechať svoju kariéru, lebo je tu tá možnosť.“

Ako som tam sedel, premýšľajúc o tom, čo Gunner - a Biblia vraveli, dve slová mi prichádzali na myseľ: V žiadnom prípade. Bol som na prahu hudobného úspechu. Skupina, ktorej som bol členom, nahrávala v Top Ten. To je šialenstvo! - pomyslel som si - Som konečne úspešný. Som schopný zarobiť veľa peňazí. V žiadnom prípade nezanechám to všetko.

Počas niekoľkých nasledujúcich dní som bol nešťastný, kopajúci do všetkého a preklínajúci a nadávajúc na všetko v dome. V skupinke štúdia Biblie som sa učil nové veci o Bohu. Dovtedy sa mi páčilo, čo som počul a bol som ochotný povedať áno. Teraz som dorazil k niečomu, čo bolo skutočnou prekážkou: Myšlienka, ktorá pre mňa znamenala zanechať všetko, dokonca moju kariéru a ... odísť s Bohom.

Postupne som sa s tou myšlienkou zmieril. Avšak iba v teoretickej rovine a iba v prípade „niekoho iné-

ho“. Neuvažoval som urobiť niečo radikálne v mojom prípade. V žiadnom prípade. O tri týždne neskôr som bol na kolenách a plakal som. Bol som zrazu presvedčený, že som zranil Božie city a bolo mi to tak ľúto. Keď som vstal, vedel som, že som objavil Perlu veľkej hodnoty. A bol som tak šťastný že ju mám; nestaral som sa o to, čo Boh chcel odo mňa na oplátku.

Trápil si sa s tým, aby si zanechal to čo máš kvôli tomu, aby si HO mal celého pre seba?

Po tom, čo som mal stretnutie s Pánom ohľadom Perly a realizoval som to, nemal som veľkú starosť o to, čo Boh čakal odo mňa. Celkom určite mi však Boh v nasledujúcich niekoľkých týždňoch začal pomáhať s likvidáciou mojich úspor. Modlil som sa: „V poriadku, Pane, máš moju kariéru,“ a vyzeralo to, akoby dve obrovské ruky prišli z Neba a roztvorili moje prsty a hlas povedal: „Ďakujem.“

Povedal som zbohom mojim hudobným priateľom a rozhodol som sa dostať pravidelnú prácu. Zrazu som bol ponorený do reálneho sveta, kde sa ráno spúšťajú budíky, kde ľudia vstávajú a idú do práce za bieleho dňa. To som nikdy nerobil. Bola to už otázka týždňov, čo som pracoval v továrni, pichal si čas prichodu a učil som sa, ako mať vzťah k normálnym ľuďom.

Jedného dňa som bol pridelený k čisteniu nejakých olejových bubnov za továrňou. Bola to horúca, špinavá, páchnuca robota. Bola to najotrocejšia úloha, ktorú tam mali, a dôvod, prečo mi ju prideliť bol, že to bola jediná vec, ktorú som dokázal robiť. Bol som dole vo vnútri jedného bubna, keď som počul ako prišlo nejaké auto. Familiárny hlas povedal: „Kde je kancelária Johna Wimbera?“ Váhavo som vyliezol. Stál tam jeden z mojich starých part-

nerov z hudobného biznisu. V jeho ruke bola zmluva, ktorú som mal podpísať, a ktorá znamenala mnoho peňazí. Z jeho strany to malo byť splnené, ja som mal od toho ustúpiť.

On iba stál, vyvalene hľadiac na mňa. Bol som zmätený. Všetko na mne bolo od oleja: moje ruky, moja tvár, moje oblečenie, moje vlasy. Napokon povedal: „Čo tu robíš?“ Pozrel som sa naňho, potom som pozrel na seba, znovu som sa pozrel na neho, potom na seba. Vedel som si predstaviť, ako vyzerám v jeho očiach. Práve v tej chvíli som sa nijako zvlášť necítil ako vlastník Perly. Nebol som schopný nič jednoduché povedať. Po dlhšom mlčaní som mu nepresvedčivo odpovedal: „To mi urobil Boh.“

Jeho oči sa zúžili od vážneho pohľadu, ako by chceli povedať: „Mne to robiť nikdy nebude.“ Cítil som sa zahanbene. Zrejme to, čo som robil so svojim životom, vyzeralo pre neho na prsto šialené. V tej chvíli ma nenapadlo jednoduché presvedčivé vysvetlenie, prečo Boh - ten Boh lásky, ten Boh, ktorý je tak veľký v Biblii, ten Boh, ktorý je tak nádherný pre tak mnoho ľudí - bol očividne existenciou tak úbohou voči mne. Prečo vyvolil pre mňa takúto cestu?

Ako som sledoval môjho priateľa ako odchádza, uvedomil som si, že niekedy nie je možné vysvetliť poslušnosť a obeť Bohu, ktoré zrovna nepripomínajú Perlu. Môj priateľ nemohol vidieť žiadnu hodnotu v celom tom ponížení môjho tela, v ktorom mi Boh vzal pýchu, svetskú pozíciu a učil ma jednoduchej poslušnosti.

Preložil D. Lukáč

Istý nedávno obrátený mládenec sa pýtal starca: „Otče, teraz sa budem musieť celkom zrieknuť sveta?“

„Neboj sa“, odvetil starec. „Ak tvoj život bude skutočne kresťanský, tak svet sa okamžite zriekne teba.“

Dejiny charizmatického hnutia VI.

Ako ja vidím začiatok Obnovy na Slovensku

V roku 1977 som absolvovala seminár Obnovy v Krakove u o. Dominikánov. Keďže som v tom čase študovala v Krakove, mohla som sa zúčastňovať aj modlitebných stretnutí. Taktiež som sa bola na prvej celopoľskej charizmatickej konferencii v Čenstochovej, kde bol prítomný aj kardinál Suenens. Tlmočila som mu niektoré problémy v našej Obnove. Podaroval mi dokumenty z Malines, ktoré som dala preložiť z angličtiny.

Morava

Po týchto udalostiach som mala asi 3 ročnú prietž svojho duchovného života. Svoje obrátenie som znovu prežila v charizmatickej skupine o. Antonína Dohnala. Prišla som medzi nich len vďaka mimoriadne mu Božiemu vedeniu. Prísť totiž z Ružomberka na zapadlu dedinu na Morave - ako skôr neveriaca a bez špeciálneho náboženského zámeru - akurát k 40-člennej skupine mladých, ktorí sa hodiny za mňa modlili, tak to sa hocikomu nestane. A najmä nie za tuhého náboženského útlaku. Boh ma na tomto stretnutí požehnal a prežila som svoje nové obrátenie.

Slovensko

Po svojom obrátení som aj s ďalšími Moravanmi navštívila otca Hvizdoša v Hubovej a Jankulaka v Hrboltovej. Rozprávali sme im o Obnove a aj sme sa modlili. Otec Hvizdoš bol všetkým veľmi oslovený. Pýtal sa ma, či by sme sa nemohli spolu modlievať. Nepokladala som za vhodné, aby som sa s nim mala modlievať sama. Ale Boh na jeho túžbu nezabudol. Neskôr sme ho navštívili s o. Dohňalom a ešte ďalším kňazom moravskej Obnovy.

Otec Jankulak, keďže dostal ako dar jazykov taliančinu, prekladal talianske knihy z Obnovy do slovenčiny. Poznal sa aj s o. Kociánom a dokonca aj s o. Dohňalom z vojenčiny. Je to zaujímavé, že už na začiatku sme navštívili práve tých kňazov, ktorí neskôr zohrali významnú úlohu v Obnove na Slovensku. Už vtedy tu

bolo prepojenie cez o. Kociána na budúci JAS. Toto prepojenie bolo neskôr realizované aj cez MUDr. Kozlíka, ktorý sa neskôr stal členom našej modlitebnej skupiny.

Aj naďalej som sa snažila cestovať na Moravu. Na prelome rokov 1982 a 83 mi Amálka Suríková pri novoročnom vinšovaní povedala, že si praje len duchovné veci, tak som ju pozvala na Moravu. Potom zakaždým, keď som tam cestovala, vzala

Táto rubrika je rozdelená na dve časti: systematickú a aktuálnu formáciu.

V systematickej postupne predstavujeme vznik a vývoj ChO v celosvetovom meradle a zvlášť na Slovensku. Po historickom vstupe budú nasledovať katechézy o podstate a charakteristických črtách ChO. Ďalej si povieme niečo o „krste Duchom“. Následne budeme hovoriť o charizmách a ich používaní v službe iným.

V aktuálnej formácii budeme predovšetkým hovoriť o problematike života v spoločenstve.

som niekoho so sebou. Medzi inými to boli aj MUDr. Kozlík a MUDr. Jakobová. Postupne čoraz viacerí Ružomberčania prežili v Budišove nad Budišovkou Obnovu v Duchu Svätom a všetci pri modlitbách dostali dar jazykov.

Prvá modlitebná skupina

Veľmi som túžila, aby sme aj v Ružomberku mali modlitebnú skupinu. Denne po sv. prijímaní som prosila Boha, aby On sám vybral a poslal bratov a sestry do modlitebnej skupiny. Nechcela som Bohu kaziť výber ľudí mojou nevhodnou iniciatívou. Neprišlo mi na um, že by to mohli byť práve tí, ktorých pozývam na Moravu. Nakoniec sa tak stalo. Tí, ktorí sme chodili k o. Antonínovi, stretli sme sa na sviatok P. Márie - bolo to alebo 16. augusta alebo skôr na Sedembolestnú - pred farským kostolom v Ružomberku. Po sv. omši, keď ľudia odišli, ostala pred kostolom akurát hŕstka tých,

ktorí sa túžili stretávať na modlitbu. Sami si to medzi sebou povedali. Tak tento dátum - sviatok P. Márie r. 1983 - sa zapísal (aspoň podľa mňa) do histórie ako deň vzniku prvej slovenskej modlitebnej skupiny Obnovy na Slovensku. (Ak v tom čase už existovala niekde na Slovensku podobná modlitebná skupina, veľmi by sme sa potešili, keby sa prihlásila a niečo nám o svojich začiatkoch napísala).

Rada by som tento rok zdôraznila, pretože obyčajne čítame v brožúrach a časopisoch, že Obnova začala na Slovensku až v r. 1985. Ale nie je tomu tak. Už rok 1983 je skutočne medzníkom v Obnove v Duchu Svätom na Slovensku. V tomto roku začala fungovať na Slovensku modlitebná skupina pod vedením slovenského obnoveného duchovného pastiera - teda riadne začlenená do štruktúry Cirkvi. Ujal sa nás už spomínaný p. farár Ľudovít Jankulak.

Začiatky

Okrem stretávania sa v Ružomberku sme chodievali aj k o. Ľudovítovi do Liptovských Sliačov na faru, kam bol preložený z Hrboltovej. Keďže vládol komunizmus, museli sme byť dosť opatrní. Niektorí z nás mali kvôli náboženským otázkam aj problémy s políciou. Boli pozývaní na vyšetrovania. Z týchto dôvodov sme nemohli priberať ďalších bratov a sestry do modlitebnej skupiny.

Svedectvo

V tom čase sme išli navštíviť jedného brata - vodičára z Valaskej Dubovej. Avšak pre bolesť zubov musel ísť k zubárovi a preto sme ho nenašli doma. Čakali sme teda na neho u jeho susedy a pritom čakani sme sa pomodlili aj za jej rodinu. Keďže sa to tejto susedke zapáčilo, prišla aj do Ružomberka na modlitebné stretnutie a priviedla jednu sestru z Komjatnej. Takto vtípne si Boh poslušil bolesťou zubov k vzniku asi 10 modlitebných skupín na Komjatnej.

Po revolúcií sa ukázalo aj ovocie častých modlitieb na fare v Lipt. Sliačoch. Práve tu, na tejto dedine, Ružomberčania urobili viac seminárov a vzniklo aj viacero modlitebných skupín.

Emília Hollá

Cena našich životov nemá svoj pôvod v tom, čo robíme alebo koho poznáme, ale KTO SME.

Jeden veľmi dobre známy rečník zahájil svoju prednášku tým, že do vzduchu zdvihol 1000 korunovú bankovku. V miestnosti, kde bolo 200 ľudí, sa opýtal: „Kto by chcel túto 1000 korunovú bankovku?“ Ruky sa začali dvíhať.

Povedal: „Túto bankovku dám jednému z vás. Ale najprv mi dovoľte, aby som urobil toto.“ Začal bankovku krčiť. Potom sa opýtal: „Kto ju ešte stále chce?“ Ruky boli znovu vo vzduchu.

„Dobre“, odpovedal, „a čo ak urobím toto?“ Hodil bankovku na zem a začal po nej šliapať topánkou. Potom ju zdvihol, pokrčenú a pošliapanú. „A teraz, kto ju ešte stále chce?“ Ruky znovu vyleteli do vzduchu.

„Priatelia moji, naučili ste sa veľmi cennú lekciu. Bez ohľadu na to, čo som s tou bankovkou urobil, napriek tomu ju naďalej chcete, pretože to nezmenšilo jej hodnotu. Ešte stále má cenu 1000 korún.

Mnohokrát sme v živote hodení na zem, pokrčení a zadupaní do zeme rozhodnutiami, ktoré urobíme a okolnosťami, ktoré nás stretnú. Cítíme sa, ako keby sme boli bezcenní. Ale bez ohľadu na to, čo sa stalo alebo čo sa stane, nikdy nestratíte svoju hodnotu. Špinaví alebo čistí, zničení alebo ľahko pokrčení, stále ste nedoceníteľní pre tých, ktorí vás milujú.

Si jedinečný - nikdy na to nezabudni!

„Krst Duchom Svätým“ - výklad -

Výklad termínu „krst Duchom“ môžeme viesť v dvoch rovinách – teologickej a skúsenostnej. V minulom čísle som priblížil to, čo bolo skôr, vlastnú skúsenosť s týmto fenoménom v Katolíckej cirkvi v polovici šesťdesiatych rokov minulého storočia. Dnes sa pokúsim o výklad zážitku obrátenia a vylitia Ducha Svätého, ktorý sa zvyčajne označuje výrazom „krst v Duchu“.

Pre kresťanov katolíkov ako i pre mnohých iných kresťanov niet nijakého protikladu medzi krstom vody a krstom v Duchu. Jestvuje iba jeden sviatosťný krst. Krst v Duchu nie je nejaký iný krst, ale možno hovoriť o skúsenostne silnejšom prežívaní základnej milosti prijatej vo sviatosť krstu ako i v ďalších sviatosťiach, najmä vo sviatosťi birmovania.

So sv. Pavlom môžeme vyznať, že Boh nás spasí vo svojej nezištnej láske „kúpeľom znovuzrodenia a obnovy v Duchu Svätom, ktorého na nás hojne vylial skrze Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, aby sme ospravedlnení jeho milosťou, boli podľa nádeje dedičmi večného života.“ (Tit 3,5-7)

Duch Svätý nám bol daný už pri krste a to „nové“ vylitie Ducha

je tu chápané ako zvláštny spôsob prežívania jeho prítomnosti vo vnútri, nie ako príchod zvonku. Povzbudzujú nás k tomu slová, ktoré povedal Pán Ježiš: „Ak je niekto smädný a verí vo mňa, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody.“ (Jn 7,37-38)

Je to isté vylitie, rozkvitnutie činnosti Ducha, ktoré oslobodzuje vnútorné, zabudnuté, neprebudené sily, dary milosti. Je to náboženský zážitok, ktorý otvára v našom živote nový, skúsenosťou obnovený zmysel pre všemohúcu prítomnosť Boha a jeho konania. Pričom jeho účinkovanie nesie so sebou obyčajne jednu alebo viaceré charizmy.

Ak hľadáme slová, cítime, aké je ťažké opísať neopísateľné – ide tu predsa o tajomstvo účinkovania Boha. Niektorí tu hovoria o milosti aktualizácie prijatých darov milosti, o uvoľnení Ducha, ktorého sme prijali pri sviatosťi krstu

a birmovania, o veľkej pohotovosti prijať usmernenia Ducha. Kto je obdarený touto skúsenosťou, cíti to ako mimoriadnu milosť, ako obnovu života, ktorú sprevádza doteraz neznáma moc pokoja a radosti. Je to ako znovu oživenie sviatosťných darov, nielen kresťanskej iniciácie ale i sviatosťi kňazstva alebo manželstva. Toto obnovenie sa javí ako uvoľnenie dviemajúcich možností Ducha, ktorý každého chce viesť k splneniu jeho vlastného poslania, či už zasväteného alebo laika. Pod vplyvom Ducha v nás mocnie povedomie kresťanského presvedčenia i schopnosť ohlasovať misionárskym spôsobom nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

Slovenský misionár otec Bernard Kulha opisuje svoju skúsenosť s obnovou v Duchu Svätom nasledovne: „Stalo sa to v Írsku. So svojím priateľom Patrikom sa zúčastnil duchovných cvičení, ktoré viedol prednášateľ z „letničiarskej“ skupiny. Vyzval účastníkov: „Tí, ktorí by chceli, aby som sa s nimi modlil, nech prídu po prednáške do vedľajšej miestnosti.“ Miestnosť sa zaplnila. Prednášateľ pristúpil k Bernardovi. Opýtal sa: „Odkiaľ ste? Ako sa voláte? Na aký úmysel sa mám s vami modliť?“ Bernard povedal: „Modlite sa, aby som bol ponížený.“ Prednášateľ mu položil ruku na hlavu a modlil sa. Vytváral krásnu modlitbu vlastnými slovami. Zavše spieval. Prehovoril pár slov k ostatným. Potom sa znovu vrátil k Bernardovi a modlil sa nad ním. Otec Bernard priznal:

„V tom momente sa mi začali slzy tlačiť do očí. Snažil som sa ich zadržať za každú cenu, ale to so mnou lomcovalo a akýsi prúd mi prešiel celým telom, slzy mi začali tiecť z očí a niečo ma nútilo kričať od dojatia. Otvoril som ústa a začal som hovoriť slová, ktoré som nikdy predtým nepočul. Po chvíli táto reč ustávala a začal som dýchať, ako keby som práve skončil beh na 10 km. Napokon sa všetko utišilo a pocítil som hlboké uspokojenie. A takto sa to dialo rad-radom

i s ostatnými. Stal som sa svedkom toho, že prítomnosť Ducha Svätého v nás je skutočnosť, reálny zážitok, a kde je Duch Svätý, tam nastáva aj radikálna zmena života. Už som nemal obavy ani o skúšku ani o vysviacku. Kňazská vysviacka bola prirodzeným dôsledkom tohto nového života.“ (555 smerníkov, Rím 1987, s.61)

Keď sa v nás posilňuje účinkovanie Ducha, tak to nie je Duch, ktorý sa prebúdzá alebo vracia ako nejaká sopka, čo zrazu po dlhšom čase pokoja začína znova pracovať. Sme to vlastne my, čo prebúdžeme jeho prítomnosť na podnet jeho milosti, jeho výzvy, pomocou silnejšej viery, živej nádeje a vrúcejšej lásky. Pri krste všetci prijímame plnosť Ducha Svätého. Rovnako laik ako kňaz, biskup alebo pápež. Nemožno prijať Ducha Svätého viac alebo menej. Každý prijíma Ducha pre svoje zvláštne poslanie a jeho dary majú slúžiť na splnenie tohto poslania. Duch Svätý oživuje kresťanský život nielen na začiatku, ale aj počas celého jeho vývoja. Písmo veľmi často pripomína, že Duch je silou a my musíme mať odvahu oprieť sa o ňu; „... ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami...“ (Sk 1,8)

Úrodnou pôdou na získanie skúsenosti obnovy v Duchu Svätom alebo „krstu v Duchu“ sa prevažne stáva atmosféra úprimnej, vrúcej modlitby; modlitby v súkromí, ale najmä v dobrom kresťanskom spoločenstve. Prevažná väčšina obnovených kresťanov prijala túto milosť v kruhu bratov a sestier, kde si spoločne, jednomyselne vyprosovali oheň „zhora.“ Duch Svätý obnovuje tvárnosť našej zeme a v tomto období života Cirkvi zvláštnym spôsobom vylieva dážď Božích milostí na mnohých kresťanov. Skúsenosť vylitia Ducha pobáda obnovených kresťanov k hlbšiemu a dôslednejšiemu nasledovaniu Krista, prebúdzá v nich mystický rozmer svojho života i účinnejšie odovzdávanie radostnej Zvesti. „Aby naša reč a naše ohlasovanie nespočívali len v presvedčivých a múdrych slovách, ale v prejavoch Ducha a moci, aby sa naša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci“ (Porov. 1 Kor 2, 4-5).

Peter Brodek

Spoločná modlitba

V poslednom čísle sme hovorili o tom, že jestvujú rôzne formy stretnutia. Ale to, čo by nikdy nemalo chýbať na stretnutí spoločenstva, je spoločná modlitba, Božie slovo a vzájomné zdieľanie sa. Dnes by som sa rád dotkol prvého bodu, a tým je spoločná modlitba.

Pre charizmatické spoločenstvá je typická predovšetkým modlitba chvál alebo zvelebovania. Táto spoločná modlitba je na jednej strane animovaná (usmerňovaná), na druhej však je spontánnou modlitbou. Zvyčajne sa do nej zapája každý člen skupinky. Pri tejto modlitbe prinášame chvály a ďakovné modlitby Bohu, a Duch Svätý nám zjavuje i sprítomňuje Božiu lásku a vedie nás v tejto modlitbe. Veľmi pekne nám o tom hovorí Katechizmus katolíckej cirkvi v časti o *Kresťanskej modlitbe* (bod 2627): „raz velebenie vystupuje v Duchu Svätom skrze Krista k Otcovi (my velebíme jeho za to, že nás požehnal); inokedy vyprosuje milosť Ducha Svätého, ktorá skrze Krista zostupuje od Otca (on požehnáva nás)“.

Táto modlitba spočíva v tom, že chválime a vzdávame Bohu úctu preto, kým Boh je. Vyvyšujeme jeho veľkosť, moc, svätosť, lásku i milosť. Ďakujeme mu za to, čo urobil v našom živote i v živote iných, a tým uznávame jeho dobrotu. Je to vlastne jasanie pred Pánom a vyvyšovanie i vypočítavanie jeho veľkých skutkov

Biblia nás k takejto modlitbe neustále nabáda. Na potvrdenie uvádzam aj niekoľko citátov z Písma Svätého, ktoré sa taktiež môžu vhodne použiť pri tejto modlitbe: Dan 3,52n; Ž 33; Ž 66; Ž 67; Ž 92; Ž 96,7-9; Ž 97; Ž 100,4; Ž 103; Ž 104; Ž 113; Ž 135,1-3; 149,1; Ž 150; 1Kor 6,19-20; 1Kor 10,31; Ef 1,3-10; Kol 1,13-20.

Ježiš o uctievaní Boha

povedal (Jn 4,24), že všemohúci Boh hľadá tých, ktorí ho budú uctievať, musí sa to však diať v súlade s Jeho požiadavkami. Aby tomu tak bolo, musíme byť stále naplnení Duchom Svätým a žiť úprimne a pravdivo v každej oblasti nášho života. To znamená, že nič z toho, čo žijeme, konáme alebo myslíme nemusíme skrývať.

Je potrebné venovať modlitbe chvál dostatočný čas, lebo Boh je oslavovaný a my sa duchovne ponárame do jeho prítomnosti, rastie naša viera i dôvera, padajú bremená, ľudia sa uvoľnia a odchádzajú povzbudení, a taktiež často pri tejto modlitbe dochádza k uzdraveniu i oslobodeniu.

Na záver ešte niekoľko pravidiel pre dobrú spoločnú modlitbu:

1. Modli sa **nahlas**, aby ťa mohol počuť každý.
2. Modli sa **krátko**, najviac dve alebo tri vety.
3. Modli sa **jednoducho**.

Teda hovor s Bohom, akoby si hovoril s niekým iným: uvoľnene, úprimne a otvorene.

4. Chváľ Boha alebo modli sa vždy len **za jednu vec**.

Každý sa môže modliť tak často, ako chce. Ak sa niekto chce modliť za štyri veci, má sa modliť štyrikrát, aby umožnil aj ostatným zapojiť sa do modlitby.

5. **Počúvaj** druhého, čo sa modlí, aby si v závere mohol vyjadriť svoj súhlas s jeho modlitbou.

6. Vo chvíli ticha **načúvaj** Duchu Svätému.

A ešte niečo **pre animátorov**: Zdôrazňujte ostatným, že modlitba je privilégiom (výsada). Môžeme v nej čerpať požehnanie pre seba i pre iných. Zároveň pripomínajte, že modlitba je bezprostredným rozhovorom s Bohom, lebo to pomáha ľuďom vyjadrovať sa jednoducho a úprimne. Ak sa v modlitbe upriamime na Boha, nebudeme sa sústreďovať na seba a nebudeme dávať pozor, aby sa naša modlitba páčila ostatným. Naša modlitba sa má predovšetkým páčiť Bohu.

Imrich Degro

**Radí privítame
Vaše postrehy a skúsenosti
zo života v spoločenstve.**

Môžu nás kamene a orientálne techniky čiastočne uzdraviť?

Hovorí sa, že všetko pôsobí ako placebo efekt. To znamená, že ak ma presvedčíte, že napríklad táto voda je medicína a keď aj ja presvedčím sám seba, že táto voda je liek a že má vylieči ak ju vypijem, budem sa na nejakú dobu cítiť lepšie. Nie však preto, že by táto voda mala túto moc, ale preto, že moja myseľ pôsobila na telo, a spôsobila to, že sa cítim lepšie. Avšak môže to byť aj naopak. Ak ma niekto presvedčí, že som chorý, budem sa cítiť chorý, lebo moja myseľ ma presvedča, že som chorý.

Mnohé z týchto orientálnych techník môžu mať tento placebo efekt. Všetko však nie je zlé. Ale ak vložím celú svoju dôveru do tejto techniky, tak sa stávam úplne závislý na nej, a to je zlé.

To sa vám môže stať aj v našom náboženstve. Napríklad niekto mi povie: „Vezmi si tento obrázok a pomodli sa trikrát alebo štyrikrát túto modlitbu a budeš uzdravený. Môže to pôsobiť tiež ako placebo efekt a ja sa budem po modlitbe cítiť zdravý. Potom sa môže stať to, že budem závislý na tomto obrázku. A keď mi dá niekto iný obrázok Pána Ježiša, ja mu poviem, „nie, mňa uzdravuje iba tento obrázok.“ Alebo mi povie, pod' sa pomodliť inú modlitbu, ja mu poviem „nie, lebo mňa Pán Ježiš uzdraví len cez túto modlitbu.“ A tak sa tento obrázok a modlitba nestanú prostriedkom ako sa priblížiť k Bohu, ale idolom. Takže sa musíme neustále očisťovať a oslobodzovať od vecí preto, aby sme sa priblížili k Bohu ako osobe.

Veľa katolíkov sa zaoberá okultizmom a chodia pritom na sv. prijímanie?

Stáva sa, že veľa ľudí je nečestných v práci a tiež chodia na sv. prijímanie. Nesmieme odsudzovať tých, čo hrešia a idú na sv. prijímanie. Nesmieme ich odsudzovať, lebo veľa ľudí si neuvedomuje závažnosť tejto veci. Mnohí to robia s dobrým úmyslom, neuvedomujú si, že robia zlo.

Človek, ktorý sa zaoberá okultizmom a súčasne pristupuje k Svätosti Oltárnej, sa snaží dať dohromady dve úplne protichodné veci. Súčasne sa snaží byť s Bohom aj s diablom.

Niektoré obrazy Panny Márie plačú krvavé slzy. Ako to prijímať?

Nebo znamená dokonalé dosiahnutie slávy. Ježiš nemôže byť v nebi smutný, ani Panna Mária. Nikto v nebi nemôže byť smutný. Ak hovoríme, že Ježiš je smutný v dôsledku našich hriechov alebo keď Mária plače, to sú len posolstvá, ktoré k nám prichádzajú z neba. Z tohto posolstva si treba zobrať len to posolstvo. Mária nemôže plakať, nemôže byť smutná v nebi. V nebi nie je utrpenie. Utrpenie je len v pekle. Takže, ak sa stretne s Máriou, ktorá plače alebo vidíme nejaký obraz, ktorý plače, treba si uvedomiť, že je to pre nás len posolstvo, ktoré chce zdôrazniť nejakú dôležitú skutočnosť. V nebi je plné svetlo a nie je tam žiadny smútok, ani tma.

Učenie Cirkvi hovorí, že milióny detí zabitých pred narodením sú v tzv. limbe detí. Ako to je?

Toto učenie o limbuse, kde sa nachádzajú deti, ktoré zomreli vplyvom potratu, je len teologickým uzáverom. Nie je to biblickou pravdou. V súčasnosti žiaden teológ neučí to, že existuje nejaký limbus, v ktorom sa nachádzajú abortované deti. Dokonca sa s týmto učením nestretávame ani v novom katechizme. Dnes vládne medzi teológmi presvedčenie, že deti, či sú alebo nie sú pokrstené, sú prijaté Bohom v nebi. Takže táto mienka o limbuse je teologickým uzáverom učenia, ktoré bolo pred II. vatikánskym koncilom, ale dnes sa už neprijíma. Nezakladá sa to na žiadnej biblickej pravde.

Áno je pravda, že Písmo Sväté hovorí, že krst je podmienkou spásy. Krst je podmienkou spásy pre tých, ktorí môžu byť pokrstení, avšak neprijímajú krst. Ale nie je to jediný spôsob spásy. Ježiš má mnoho iných spôsobov, ako zachraňuje ľudí. Iste,

Dnes na Vaše otázky
odpovedá
P. Elias Vella

ak ja viem, že môžem prijať krst a neprijmem ho, potom nemôžem byť spasený, lebo neprijímam prostriedok, ktorý mi ponúka Kristus. Ale vieme, že mnohí neprijímajú krst nie

preto, že by to bola ich vina. Napokon existuje veľa ľudí, ktorí patria do iných náboženstiev a tiež nie sú vylúčení Ježišom z neba.

Niektorí svätci tvrdia, že prvotná milosť obrátenia pochádza od Boha a preto je tá milosť úplne nezaslúžená. Neznamená to potom, že Boh nesie zodpovednosť za obrátenie ľudí?

Áno, obrátenie pochádza v prvom rade od Boha. On musí prejaviť iniciatívu. Dôležité je však toto. Zoberme si napríklad semienko. Moc života je už v ňom. Ak by som však toto semienko položil na stôl, nebude rásť, lebo mu chýba pôda, ktorá by napomáhala jeho rastu. Boh má tieto semienka obrátenia. Evanjelizátor rozsieva tieto semienka a dáva ich do zeme. Človek, ktorý sa má obrátiť, musí pripraviť zem. Keď Boh nenájde pôdu pripravenú na sadenie, nemôže tam semienko vložiť.

Boh chce, aby sme sa všetci obrátili. Od nás žiada iba to, aby sme pripravili pôdu. Aby sme mohli prijať toto obrátenie. Preto môžeme povedať, že zodpovednosť za obrátenie leží na Bohu. Buďte si istí, že Boh svoju prácu vykoná. Nie je to jeho vina, pokiaľ sa nejaký človek neobráti. Preto sa stávame spoluzodpovední s Bohom za naše obrátenie.

Je znakom obrátenia napríklad aj zabúdanie?

Neodvažujem sa povedať, či je to typické alebo nie je, ale môžem povedať, že sa to môže stať.

Keď sa presťahujete z jedného domu do iného, potrebujete určitý čas na to, aby ste sa usadili. Podobne je to aj pri obrátení. Prechádzate od jedného spôsobu života k inému.

Obrátenie znamená, že si začnete utriedť priority v živote. Napríklad pred obrátením vašou prioritou číslo 1 bolo upratovanie v dome. Pri konverzii sa môže stať, že prioritou číslo 1 sa stane prioritou číslo 5, teda poslednou. A toto môže na začiatku spôsobiť takéto zabúdanie. A človek, ktorý prechádza obrátením, zrazu zisťuje, že mnohé veci v živote už nie sú jeho prioritou.

Máš nezodpovedané otázky?
Nevieš si v niečom rady?
Napiš alebo pošli e-mail.

Koná Pán v tvojom živote?
Nenechaj si to len pre seba!
Povzbud' aj nás vo viere
a napíš nám.

seminár „Život v Duchu“

Predtým ako som začala chodiť na seminár „Život v Duchu“, som žila v strachu a neistote. Neustále som si kládla otázky, či je alebo nie je správne to, čo robím. Tieto pochybnosti boli pre mňa veľkou prekážkou k tomu, aby som urobila jasné a konkrétne rozhodnutia pre Boha. Aj na začiatku seminára som ešte prežívala pochybnosti. Hlavne vtedy, keď sme mali napísať list Ježišovi, kde sme mali jasne vyjadriť svoje rozhodnutie dať sa mu úplne k dispozícii, vstúpiť do jeho služieb. Bála som sa, že ja to síce poviem (napíšem), ale nesplním (neuskutočním). Vedela som, že je to tá správna cesta, ale nedokázala som urobiť rozhodný krok.

Potom sa stalo niečo, čo ma úplne zbavilo strachu a pochybností. Ježiš ma oslobodil z otroctva strachu a ja som mohla smelo a priamo povedať: „Ježišu chcem byť tvojím apoštolom, chcem slúžiť a pomáhať iným, lebo zadarmo som dostala a zadarmo chcem rozdávať“. V tej chvíli som vedela, že potrebujem spoločenstvo modlitby, zdieľania sa a služby.

Viem, že je to ťažká cesta, ale Boh ma obdaroval aj Duchom lásky a lepšieho chápania Sv. písma. Viem, že v mojich rukách je dar uzdravovať, požehnávať a prosieť za seba i za druhých.

Chvála Ti Pane.

Eva

Božia

starostlivosť

Môj život v detstve bol dosť ťažký. Časté hádky medzi rodičmi a ich rodičmi a pod. Skončilo to nakoniec rozchodom (nie rozvodom) mojich rodičov. V tejto situácii starostlivosť o mňa prebrali rodičia nebeskí.

Študovala som na vysokej škole. V druhom ročníku mi môj biologický otec odmietol prispievať na štúdiá. Pamätám si, ako by to bolo dnes, išla som do Dómu sv. Alžbety (v Košiciach). Kľakla som si a začala prelievať slzy. Nemodlila som sa (myslím ústne), ani o nič neprosila.

Po nejakej chvíli som vyšla s kostola. Po pár metroch som stretla jednu známu. O mojich problémoch som jej nič nepovedala. Ona sama sa ponúkla, že mi vybaví krajské štipendium. Tak sa aj stalo (v tom čase - bývalého režimu - takéto štipendium mali len deti „papalášov“) a ja som mohla hravo doštudovať.

Bohu známa sestra

starostlivý Boh

Bolo to pred Veľkou nocou. Nemali sme peniaze na šunku a klobásky. Manžela to veľmi trápilo. Chcel, aby tieto veci nechýbali na veľkonočnom stole. Bol práve Zelený štvrtok a ja som mu povedala: Netráp sa, Boh sa o nás postará.

Večer, ten istý deň, manžela telefonicky zavolali naši známi. Keď k nim došiel, dali mu v obálke 700 Sk. Naše deti (boli už dospelé) začali manželovi vyčítať, že zobral od nich tieto peniaze. Aj ja som pomaly začala pochybovať, či to bolo správne, či by predsa nemal manžel tieto peniaze vrátiť.

Na druhý deň - Veľký piatok - vzal manžel peniaze a šiel na nákup. Ja som ho už nedočkavo očakávala. Keď sa vrátil, moja prvá otázka znela: Koľko to stálo? 701 Sk, odpovedal. A odkiaľ si zobral tu korunu? - opýtala som sa ho. Dal mi ju kamarát, ktorého som stretol v obchode - znelo v mojich ušiach.

Bohu známa sestra

proste a dostanete

Môjho syna prepustili z práce. V jeho profesii bolo veľmi ťažké tu na východe nájsť prácu. Ja som vtedy v samote vykrikla: Ježišu, nájdi mu prácu, lebo ináč sa bude flákať. Bolo práve dopoludnia 10.00 h.

Poobede prišiel druhý syn z práce a hovoril, že u nich

sa uvoľnilo jedno miesto, lebo zomrel istý kolega. Žiadosti o prijatie na toto pracovné miesto bolo dosť. Syn bol po týždni zamestnaný.

Bohu známa sestra

náhoda alebo dôvera

Bola som s priateľkou v Tatrách. Po túre som sa ponáhľala na sv. omšu. Keď som vyšla s kostola, zistila som, že nemám peňaženku, stratila som ju. Priateľka mi hovorila, že bol by to zázrak, keby sa tá peňaženka našla. V tej chvíli som si v duchu povedala: Pane, čo mi to ona hovorí, veď ja ti dôverujem.

Na druhý deň som mala svoju peňaženku späť aj so všetkým, čo v nej bolo. Nestratila som ani halier. A podotýkam, že som v nej nemala svoju adresu.

Bohu známa sestra

prázdna stolička

Istý kňaz si pri návšteve chorého všimol pri jeho posteli prázdnu stoličku. Opýtal sa chorého, prečo ju tam má. Odpoveď znela takto: Pozval som Ježiša, aby si sadol na tú stoličku a rozprával som sa s ním pokiaľ ste neprišli. A chorý pokračoval ďalej: Viete, modlenie bolo pre mňa dlhé roky veľmi ťažké, až kým mi jeden priateľ nevysvetlil, že modlitba je rozhovor s Bohom. To on mi poradil, aby som vedľa seba postavil prázdnu stoličku, a aby som si predstavil, že na nej sedí Ježiš. Verte mi, takto je jednoduchšie rozprávať sa s ním i počúvať jeho slovo. Odvtedy nemám s modlitbou žiadne problémy.

O niekoľko dni prišla za kňazom dcéra chorého so správou, že otec zomrel. Vysvetľovala kňazovi, že nechala otca niekoľko hodín samého, lebo vyzeral veľmi pokojne. Keď sa potom vrátila do izby, otec už bol mŕtvy. No všimla si niečo nezvyčajné. Otec nemal hlavu položenú na posteli, ale na stoličke vedľa posteľe.

Príprava na Turíce v Nitre

Ku koncu veľkonočného obdobia bolo v niektorých spoločenstvách Katolíckej charizmatickej obnovy rušnejšie. Veď akoby aj nie. Turíce predovšetkým a príprava na predturičné stretnutie Nitra 2006 vrcholí.

Tohoročné stretnutie spoločenstiev, priateľov a sympatizantov KCHO zorganizovali Nitrianska a Bratislavsko-Trnavská arcidiecéza. Samozrejme po porade s Duchom Svätým a s požehnaním Nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka. Takže: 27. máj 2006 Nitra – Agrokomplex od 9,30 do cca 21,00 hod.

Po úvodnom slove sa hudobníci, speváci i celá hala rozozvučali piesňou, ktorá zahájila modlitbu chvál. Táto modlitba bola požehnaným vstupom do dnešného dňa.

Po modlitbe chvál sme medzi nami privítali našich hostí z Českej republiky Katku Lachmanovú, laičku t. č. koordinátorku KCHO v Čechách a P. Cyrila Vojtěcha Kodeta, OCarm., ktorého sme zároveň pozvali na pódium. Keď sa postavil k mikrofónu, aby nám predniesol dopoludňajšiu prednášku „Marta a Mária“, mnohí poznajúc ho z minulého roku, sa začali usmievať. Ale pozor! Hovorilo sa o vážnych veciach.

Počas obedňajšej prestávky sme si rýchlo niečo zajedli, prehodili sme niekoľko slov s bratmi a sestrami a bola jedna hodina popoludní. V tejto dobe začínala príhovorná modlitba v skupinkách. Všetci sme sa niekde zaradili, jedni ako modlitebníci, iní ako tí, ktorí sa nechali premodliť a mnohí využili tento čas práve pre sviatosť zmiernia. Bol to čas Božej posily, uzdravovania, bratskej služby a vzájomného obohacovania sa.

V bloku otázok a odpovedí odpovedali na otázky zúčastnených páter Vojtěch Kodet a Katka Lachmanová, ktorá potom hneď pokračovala vo svojej prednáške. Jej téma „Príhovorná modlitba“ nás veľmi zaujala.

Vyvrcholením popoludňajšieho programu bola svätá omša a eucharistia, v ktorej sme sa mohli nechať premieňať a naplňať.

Napokon po večeri nadišla chvíľa bdenia v Duchu Svätom. Plní Krista po prijatí Eucharistie a pred Ním vo Sviatosti Oltárnej, to bola nezabudnuteľná chvíľa.

Ešte dnes mám pred očami odlesk monštrancie so živým Pánom, obrisy ktorej sa odrážali v kadidlovom dyme stúpajúcom nahor.

Chvíľa vzývania Ducha Svätého a jeho pôsobenia v tejto atmosfére naplňovala naše srdcia, celé naše vnútro a z jeho hĺbky vychádzali spontánne modlitby prepletené modlitbou a spevom v jazykoch. Bol to okamih, kedy túžite, aby nikdy nepominul. Každé srdce sa plné šťastia sa oddávalo eucharistickému požehnaní. Tichou piesňou sme vypravádzali z haly Sviatostného Spasiteľa, ktorý v nás umocňoval chvíle blaženosti, vnútornej radosti, ale aj bázne pred Ním.

Otlačené kolena a stuhnuté nohy sa o malú chvíľu vystreli počas behu na pódium. Nedalo sa odolať radujúcim sa a tancujúcim bratom a sestram. Túžba byť jedno s nimi prekonala všetky prekážky. A tak Duch Svätý roztancoval naše duše. Až zaznelo: „Posledná pieseň“. Ale verte mi, nebola posledná, lebo nikomu sa nechcelo ísť. A bolo nás okolo 1400 a možno i viac. Zaspievať poslednú pieseň nás donútili napokon odchádzajúce autobusy.

Mária Bernátková

Služobný tím KCHO adresár

Bratislavsko – Trnavská diecéza:

Anton Gubala, Rímskokatolícka farnosť, 908 77 Borský Mikuláš, tel.: 0905 512749.

Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava, tel.: 02 43296917, 0905 335 854, email: seminarele-na@zoznam.sk

Alžbeta Šuplatová, (informačné stredisko), Hrubý Šúr 21, 925 25 Hrubý Šúr, tel.: 0905 705949, email: alzbeta.suplatova@pioneer.com

Spišská diecéza:

Milan Hvizdoš, Rímskokatolícka farnosť, 053 01 Harichovce, tel.: 053 4496116.

Anna Gavalierová, Poľná 5/401, 053 14 Spišský Štvrtok, tel.: 0908 073105.

Rožňavská diecéza:

Dušan Lukáč, Rímskokatolícka farnosť, 053 33 Nálepkovo, tel.: 0903 635996, email: lukacd@psg.sk

Nitrianska diecéza:

Peter Brodek, Kňazský seminár, Samova 14, 950 50 Nitra, tel.: 0911 934788, e-mail: brodek@ksnr.sk

Jozef Dupkala, Gaštanova 14, 010 01 Žilina, tel.: 041 5683444, email: edupkalova@ahoj.sk

Košická arcidiecéza:

Imrich Degro, Kňazský seminár, Hlavná 91, 041 21 Košice; Tel.: 055 6836371, email: degro@ktfke.sk

František Luterančík, Šrobárova 17, 080 07 Prešov, tel.: 051 7757553.

Združenie JAS:

Václav Kocián, J.C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0903 571499, email: jaszv@in.slovanet.sk

Vierka Nemcová, J. C. Hronského 17, 960 01 Zvolen, tel.: 0905 656398

Objednávka časopisu

Meno:

Priezvisko:

Ulica:

Mesto:

PSČ:

tel.: /

Počet kusov:

Pošlite na adresu: Imrich Degro, Hlavná 91, 042 03 Košice alebo e-mailom: degro@ktfke.sk.

Modlitba sv. Patrika

Povstanem dnes s pevnou vôľou odhodlaný vzývajúc Svätú Trojicu s vierou v Jej Trojjednosť, s vyznaním Jednobytnosti môjho Stvoriteľa.

Povstanem dnes vďaka sile Krista s Jeho svätým krstom, vďaka sile Jeho kríža s Jeho pochovaním, vďaka sile Jeho zmŕtvychvstania, s Jeho nanebovstúpením, vďaka sile Jeho príchodu k poslednému sudu.

Povstanem dnes vďaka sile lásky cherubínov do poslušnosti anjelov, do nadeje na vzkriesenie a prichádzajúcu odplatu, do modlitby patriarchov, do predpovedí prorokov, do kázania apoštolov, do viery vyznávačov, do panen-skosti svätých žien, do činov spravodlivých mužov.

Povstanem dnes vďaka Božej sile, ktorá ma vedie; Božej moci, ktorá ma upevňuje; Božej múdrosti, ktorá ma učí; Božiemu oku, ktoré bdie nado mnou; Božiemu uchu, ktoré ma počúva; Božiemu slovu, ktoré so mnou hovorí; Božej ruke, ktorá ma ochraňuje; Božej ceste, ktorá sa prestiera predom mnou; Božiemu vojsku, ktoré ma chráni od úkladov diablových, od pokušenia vášni, od telesných žiadostí, od všetkých strojcov zla z ďaleka aj blízka, jednotlivých aj početných.

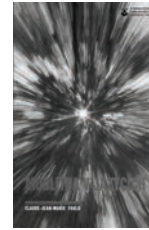
Volám dnes všetky Božie sily, aby povstali medzi mnou a všetkým zlom, proti každej úskočnej a nemilosrdnej sile útočiacej na moju dušu aj moje telo, proti čarám i falošným prorokom, proti temným poverám pohanov, proti klamným učeniám heretikov, proti zvodom modloslužobníkov, proti babskému zaklínaniu aj remeslu čarodejov, proti bláznivej múdrosti škodiacej duši aj telu.

Kriste, ochraňuj ma dnes proti otráveniu, proti utopeniu, proti zraneniu, aby ma navštívilo bohatstvo Božej milosti.

Kristus zo mnou, Kristus predom mnou, Kristus vo mne, Kristus podom mnou, Kristus nadom mnou, Kristus napravo odo mňa, Kristus naľavo odo mňa, Kristus je tam kde ležím, Kristus je tam kde sedím, Kristus je v srdciach všetkých mysliacich na mňa, Kristus je v ústach všetkých hovoriacich o mne, Kristus je v očiach všetkých pozerajúcich na mňa, Kristus je v ušiach všetkých počúvajúcich ma.

Povstanem dnes s pevnou vôľou odhodlaný Vzývajúc Svätú Trojicu s vierou v Jej Trojjednosť, s vyznaním Jednobytnosti svojho Stvoriteľa.

Chariknižnica ...

C. J. M. Fould
Modlitba

v jazykoch

Táto najrozšírenejšia i často prvá charizma v milosti Turíc, ako aj najbežnejšie využívaná, vyvolala najviac sporov a irónie. Výklady o tejto charizme formulované mimo Obnovu, ale aj v nej, sa síce opierajú o NZ, avšak sporným spôsobom. Preto je namieste uviesť tieto veci na pravú mieru. A o to sa práve snaží toto nevelké dielko. V prvej časti autor zhromažďuje informácie, ktoré nám prináša o glosolalii NZ. Predstavuje používaný slovník a rôzne prejavy tejto charizmy. V druhej zase zhrňuje hlavné hypotézy týkajúce sa daru jazykov a nakoniec dáva odpovede na niektoré praktické otázky s cieľom správne používať tento dar. Knihu vydalo karmelitánske nakladateľstvo v r. 1997.

kolektív autorov
...a dal im moc
uzdravovať

Z nakladateľstva LÚČ v r. 1999 vyšiel preklad prednášok, ktoré odzneli na medzinárodnom seminári o uzdravovaní, organizovanom ICCRS v San Giovanni Rotondo v Taliansku.

Nájdeme tu odpovede na otázky ako napríklad: Aké miesto má uzdravovanie v Božom pláne? Akú úlohu zohráva pri evanjelizácii? Ako žiť v službe uzdravovania? Aké pokušenia v tejto službe hrozia? Navyše prináša aj autentické svedectvá.

Vydáva: Rada pre Katolícku Charizmatickú Obnovu Slovenska (RKChOS)

Kontakt: Hlavná 91, 041 21 Košice, tel.: 055 6836371, e-mail: degro@ktfke.sk

Šéfredaktor: Imrich Degro

Redakčná rada: Václav Kocián, Elena Ferancová, Dušan Lukáč

Tlač: Pavol Šidelský - AKCENTPRINT, 080 01 Prešov, tel.: 051 7722921, 0907 925822

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na uverejnenie.

Všetky príspevky je možné lubovoľne preberať s uvedením zdroja.

„Charizma“ vychádza ako občasník **pre vnútornú potrebu členov a sympatizantov KChO.**

Dobrovoľné príspevky môžete posielat' na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu: 1800629557/0200.